

Llei 21/2004, del 14 de desembre, qualificada de mesures d'adaptació de la Llei qualificada d'immigració, de 14 de maig del 2002, al règim transitori d'accés al mercat de treball establert entre la Unió Europea i els nous estats membres

Índex

[Mostra/Amaga]

- Exposició de motius

Atès que el Consell General en la seva sessió del dia 14 de desembre del 2004 ha aprovat la següent:

Llei 21/2004, del 14 de desembre, qualificada de mesures d'adaptació de la Llei qualificada d'immigració, de 14 de maig del 2002, al règim transitori d'accés al mercat de treball establert entre la Unió Europea i els nous estats membres

Exposició de motius

En el decurs del mes d'abril de l'any 2003, a Atenes (Grècia) es van signar els tractats d'adhesió dels deu nous estats membres de la Unió Europea (Polònia, Txèquia, Hongria, Eslovàquia, Lituània, Letònia, Estònia, Eslovènia, Xipre i Malta).

Aquests deu estats han ingressat oficialment a la Unió el primer de maig del 2004.

Els annexos dels tractats d'adhesió preveuen, entre altres, les disposicions transitòries relatives al principi de lliure circulació i establiment dels nacionals dels estats membres de la Unió al si de l'espai comunitari. En concret, preveuen la possibilitat d'establir, durant un període transitori de com a màxim set anys, un règim de restriccions al principi comunitari de lliure circulació i establiment en els altres estats de la Unió dels nacionals d'aquests nous estats membres.

Els tractats permeten que cada estat membre de la Unió els pugui limitar l'accés al seu mercat de treball de conformitat amb la seva legislació interna.

D'aquesta manera, es pretén assegurar una obertura progressiva que permeti assumir de forma satisfactòria les conseqüències econòmiques i socials de l'adhesió dels nous estats.

El període transitori es desglossa de la manera següent:

Un període inicial de dos anys a comptar de l'adhesió, durant el qual els estats poden mantenir un sistema d'accés al mercat laboral restrictiu segons les normes establertes a la seva legislació interna.

Al final d'aquests primers dos anys, els estats membres, mitjançant una comunicació a la Comissió Europea, podran mantenir vigents les mesures restrictives que havien adoptat durant un període complementari de tres anys.

Eventualment, qualsevol estat membre pot continuar aplicant les restriccions dos anys més. Tanmateix, ha de justificar que aquestes mesures s'imposen a causa d'una perturbació greu del seu mercat de treball interior en un sector professional o en una regió en concret.

En tot cas, els tractats exclouen formalment l'aplicació de qualsevol mesura que restringeixi la lliure circulació i l'establiment de treballadors després d'un període de set anys a comptar de la data d'adhesió d'aquests nous estats membres.

La gran majoria dels estats membres de la Unió Europea abans del primer de maig d'enguany, i en especial els nostres estats veïns, s'han acollit al règim transitori i mantenen, d'acord amb la seva pròpia normativa en matèria d'immigració, les restriccions que aplicaven fins ara als nacionals dels deu nous estats que s'adhereixen a la Unió.

L'article 39 de la Llei qualificada d'immigració, del 14 de maig del 2002, estableix un principi de prioritat en la concessió de les autoritzacions d'immigració pels nacionals dels estats membres de la Unió Europea amb la finalitat d'afavorir l'establiment de nacionals d'aquests estats. El redactat actual d'aquesta disposició no permet efectuar cap tipus de restricció específica pels nacionals dels nous estats adherents, contràriament al que preveu la Unió Europea a través de l'establiment de règims transitoris.

El Principat d'Andorra es va comprometre a coordinar la seva legislació en matèria d'entrada i sojorn de nacionals d'estats tercers, amb

França i Espanya, obligació que deriva de les disposicions de l'article 2 del Conveni entre el Principat d'Andorra, el Regne d'Espanya i la República Francesa relatiu a la circulació i el sojorn al Principat d'Andorra dels nacionals d'Estats tercers.

Per tant, hem de disposar d'una base legal que permeti adequar, durant aquest període transitori, la nostra política d'immigració a les condicions d'establiment que la Unió Europea ha previst per als treballadors que provenen dels nous estats membres.

També cal esmentar que el règim jurídic de circulació i establiment que s'aplicarà als nacionals d'aquests nous estats membres de la Unió serà eminentment evolutiu durant els propers anys.

Tampoc cal descartar a priori que el tractament que un mateix estat doni als nacionals de qualsevol nou estat membre pugui ser diferent, atès que dependrà de la normativa interna vigent en cada estat de la Unió.

Per tant, sembla aconsellable que el Principat d'Andorra es doti de l'eina legal indispensable:

Que, d'una part, li permeti una política d'immigració conforme al compromís d'actuar de forma coordinada amb els estats veïns en aquesta matèria, i preservar en tot moment la seva autonomia de decisió.

Que, d'altra part, prevegi un procediment àgil que permeti la supressió progressiva de la restricció general establerta per aquesta Llei, amb la finalitat única que els nacionals dels nous estats membres també puguin gaudir de la prioritat en la concessió de les autoritzacions d'immigració prevista a l'article 39 de la Llei qualificada d'immigració.

A tal efecte, el Govern d'Andorra queda facultat per aprovar la supressió parcial o total d'aquestes restriccions.

Registreu-vos a LesLleis.com per
accedir al contingut complet d'aquesta pàgina.